

जीवयैनं वनस्यतिम् । सौतिरुवाच । भस्मीभूतं ततो
 दृक्षं पद्मगेन्द्रस्य तेजसा । सर्वं भस्म समाहृत्य काश्यप्रपो
 वाक्यमब्रवीत् । विद्याबलं पद्मगेन्द्र ! पश्य मेऽद्य वन-
 स्यतौ । अहं सङ्गीवयास्येनं पश्यतस्ते भुजङ्गम् ! । ततः
 स भगवान् विद्वान् काश्यप्रपो द्विजसत्तमः । भस्मराशी-
 कृतं दृक्षं विद्याया समजीवयत् । अङ्कुरं कृतवांस्तत्र ततः
 पर्णद्वयान्वितम् । पलाशिनं शाखिनञ्च तथा विटपिनं
 पुनः । तं दृष्ट्वा जीवितं दृक्षं काश्यप्रपेन महात्मना ।
 उवाच तत्रको ब्रह्मज्ञैतदत्यद्भुतं त्वयि । द्विजेन्द्र ! यद्विषं
 हन्या मम वा महिषस्य वा । कं त्वमर्थमभिप्रोष्युर्यासि
 तत्र तपोधन ! । यत्तेऽभिलषितं प्राप्तुं फलं तस्मान्मृपोत्त-
 मात् । अहमेव प्रदास्यामि तत्ते यद्यपि दुर्लभम् । विप्र-
 शयाभिभूते च क्षीणायुषि नराधिपे । घटमानस्य ते
 विप्र ! सिद्धिः संशयिता भवेत् । ततो यशः प्रदीप्तन्ते त्रिषु
 लोकोषु विद्वत् । निरंशुरिव वर्ष्मांशुरन्तर्द्धानमितो
 ब्रजेत् । काश्यप्रप उवाच । धनार्थी याव्यहं तत्र तन्मे
 देहि भुजङ्गम् ! । ततोऽहं विनिवर्त्तिष्ये स्वापतेयं प्रष्टुं वै ।
 तत्रक उवाच । यावद्भनं प्रार्थयसे तस्माद्वाञ्छस्ततोऽधिकम् ।
 अहमेव प्रदास्यामि निवर्त्तस्व द्विजोत्तम ! । सौतिरुवाच ।
 तत्रकस्य वचः श्रुत्वा काश्यप्रपो द्विजसत्तमः । प्रदध्यौ सुभ-
 हतेजा राजानं प्रति बुद्धिमान् । दिश्रक्षानात् स तेजस्वी
 ज्ञात्वा तं नृपतिं तदा । क्षीणायुषं पाण्डवेयमपावर्त्तत
 काश्यप्रपः” ।

काश्यपनन्दन पु० कश्यपस्यायम् अण् कर्म० । १ गुरुडे २ अरुणे
 ३ देवमात्रे च । “ददानि मेदिनीभागं भवद्भ्रूःोऽहं
 सुरार्थभाः ! । यस्मिन् देशे करिष्यध्वं यज्ञान् काश्यपनन्द-
 नाः” भा० आ० ६६ अ० । “भरीचेः कश्यपः पुत्रः कश्य-
 पान् इमाः प्रजाः । प्रजज्ञिरे महाभागा दक्षकन्या-
 स्त्वयोदश” इत्युपक्रम्य “अदित्या द्वादशादित्याः स-
 स्मृता भुवनेश्वराः” इत्युक्त्वा सर्वेषां सुरासुरादीनां
 तत उत्पत्त्युक्तेः ४ असुरादिषु च । कश्यपशब्दे १८३० अ०
 विष्टतिः [कश्यपगोत्रापत्ये

काश्यपायन पुंस्त्री० कश्यपस्य गोत्रापत्यं नडा० फक् ।
 काश्यपि पु० कश्यपे भवः इज् । १ अरुणे २ गुरुडे च । तयोः
 कश्यपेन विनतायास्तत्पत्तिकथा च भा० आ० २१ अ० यथा
 “एतस्मिन्नेव काले तु देवी दाक्षायणी शुभा । विनता
 नाम कल्याणी पुत्रकामा यशस्विनी । तपस्तप्त्वा व्रतपरा
 स्नाता पुंसवने शुचिः । उपपन्नान् भर्तारं, तासुवाचाय

कश्यपः । आरम्भः सफलो देवि ! भविता यस्त्वयेऽपसितः ।
 जनयिष्यसि पुत्रौ द्वौ धीरौ त्रिभुवनेश्वरौ । तपसा वा-
 लिखित्यानां मम सङ्कल्पजौ तथा । भविष्यतो महाभा-
 गौ पुत्रौ त्वै लोकापूजितौ । उवाच चैनां भगवान् क-
 श्यप्रपः पुनरेव ह । धार्थ्यतामप्रमादेन गर्भोऽयं सुमहो-
 दयः ! एतौ सर्वपतन्त्रिणामिन्द्रत्वं कारयिष्यतः । लो-
 कसम्भावितौ धीरौ कामरूपविहङ्गमौ । शतक्रुत्तम-
 घोवाच प्रीयमाणः प्रजापतिः । त्वत्सहायौ महावीर्यौ
 भ्रातरौ ते भविष्यतः । नैताभ्यां भविता दोषः सका-
 शत्ते सुरन्दरः । वेत्तु ते शक्र ! सन्तापस्तमेवेन्द्रो भवि-
 ष्यसि । न चाप्येवं त्वया भूयः क्षेमव्या ब्रह्मवादिनः ।
 न चावसान्या दर्पात्ते वाग्वज्रा भृशकोपनाः । एवमुक्त्वा
 जगामेन्द्रो निर्विशङ्कस्त्रिपिष्टपम् । विनता चापि
 सिद्धार्था बभूव सुदिता तथा । जनयामास पुत्रौ द्वावरु-
 णं गरुडं तथा । विकसाङ्गोऽरुणस्तत्र भास्करस्य पुरःस-
 रः । पतन्त्रिणाञ्च गरुड इन्द्रत्वेनाभ्यषिचरत्” ।

काश्यपिन् पु० भूम्नि । काश्यपेन प्रोक्तमधीयते खिनि ।
 काश्यप्रपप्रोक्तशाखाध्ये लषु ।

काश्यपिय पु० कश्यपस्येयम् अण् काश्यपी कश्यपभाष्यं
 तत्र भवः ढक् । १ कश्यपपत्नीजाते सुरासुरादौ । “इत्येते
 द्वादशादित्याः काश्यपेयाः प्रकीर्त्तिताः” भा० आ०
 १५० अ० गुरुडे च “नागक्षयकरश्चैव काश्यपेयो महा-
 बलः” भा० आ० २३ अ० । “काश्यपेयोऽष्टताहर्त्ता” ध्वज-
 पूजामन्त्रः ।

काश्यादि पु० षञ्जिठोः प्रत्यययोः प्रकृतिभूते पाणिन्युक्ते
 शब्दगणे स च गणः काशि वेदि (चेदि इति वा)
 सांघाति संवाह अच्युत सोदमान शकुलाद हस्तिकर्षू
 कुनामन् हिरण्य करण गोवासन भारङ्गी अरिन्दम
 अरित देवदत्त दशग्राम शैवावतान युवराज उपराज
 देवराज सोदन सिन्धु मित्त दासमित्त शुषामित्त सोममित्त
 क्षागमित्त सधमित्त (आपदादिपूर्वपदात्कालान्तात्) आपद्
 जङ्घ तत्” । तात्कालिकः ।

काश्यायन पुंस्त्री काश्यस्य काशिराजस्य गोत्रापत्यम् नडा०
 फक् । काशिराजगोत्रापत्ये

काष पु० कष्यतेऽनेन कष-करणे षञ् । १ कषणपाषाणे (क-
 षीपातर) ख्याते प्रस्तरभेदे शब्दचि० । २ षडभेदे च
 काषाय त्रि० कषायेण रक्तः अण् । कषायेण रक्ते १ वस्त्रादौ
 “अदि वासांसि वमीरन् रक्तानि वमीरन् काषायं ब्राह्मन्